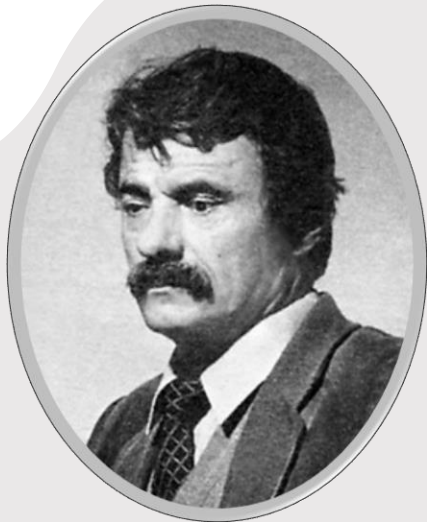

MYKOLAS KARČIAUSKAS (1939-2018)

JAU LAIKO NEBĖRA

Jau laiko nebėra gyventi sau.
Kasdien šventesnis tėviškės
peizažas.
Širdies gelmėj nuo pokštų
pailsau,
O to brandaus rimtumo vis dar
maža.

Ir norisi kalbėti epo žodžiais,
Ieškot hegzometro pėdų senam
Žydėjime laukų, paliekiųjų
sodžiaus,
Šypsotis metų ūgiui kiekvienam.

Jau laiko nebėra... O vis rašau.
Aiškesnis noras savimi išlikti.
Ir veidrodžius į sieną nusukau
Kaip painią, nebaigtą jaunystės
lygtį.

Žaviuosi žodžiais negražiais,
dainom,
Kurias nešioja pagiriotas vėjas.
Ir viską vertinu lyg paskubom
Į veidus, daiktus pažiūrėt atėjęs.

Jau laiko nebėra. Nepavargau,
Tik smilkiniai labiau pradėjo žilti.
Save kaip seną laikrodį arčiau,
Spyruoklę išmetu – įspraudžiu
viltį.

*Karčiauskas, Mykolas. Vyšnių
kalnas: Eilėraščiai. – Vilnius: Vaga,
1978*

MYKOLAS KARČIAUSKAS (1939-2018) gimė Žvirgždės kaime, Krinčino valsčiuje, palaidotas Antakalnio kapinėse, Menininkų kalnelyje, Vilniuje.

Eilėraščiuose apmąstoma tautos dabartis ir istorija.

Ypač didelio skaitytojų susidomėjimo susilaukė jo „Žvirgždės poema“.

M. Karčiauskas sukūrė ir išleido per 30 poezijos knygų, poemų, prozos ir vertimų knygų, taip pat knygų vaikams, apysaką apie pokarį „Viskas buvo šventa“, romaną „Kičas“, kelionių apybraižų, eilėraščių vaikams. Daug poezijos M. Karčiausko kūrinių ir paskelbta baltarusių, lenkų, rusų, ukrainiečių kalbomis.

Pasvalio Petro Vileišio gimnazija pasirinko savo mokyklos himnu poeto M. Karčiausko eilėraštį:

Bėga Svalia,
Teka Lėvu –
Upių valia
Mūsų dėmuo.
Kelio pradžioj,
Metų laikams.
Žemėj aidžioj
Savo vaikams.

